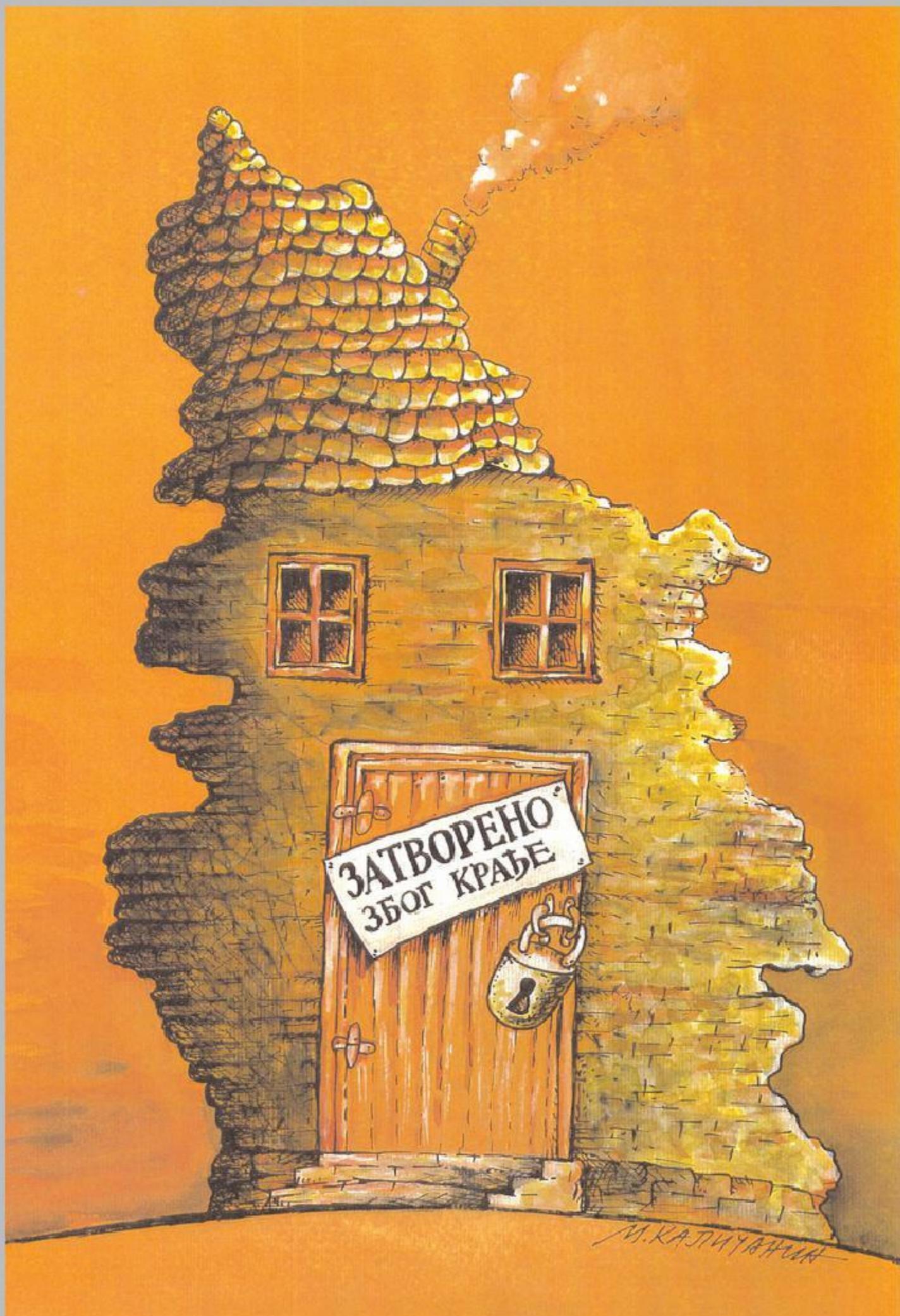

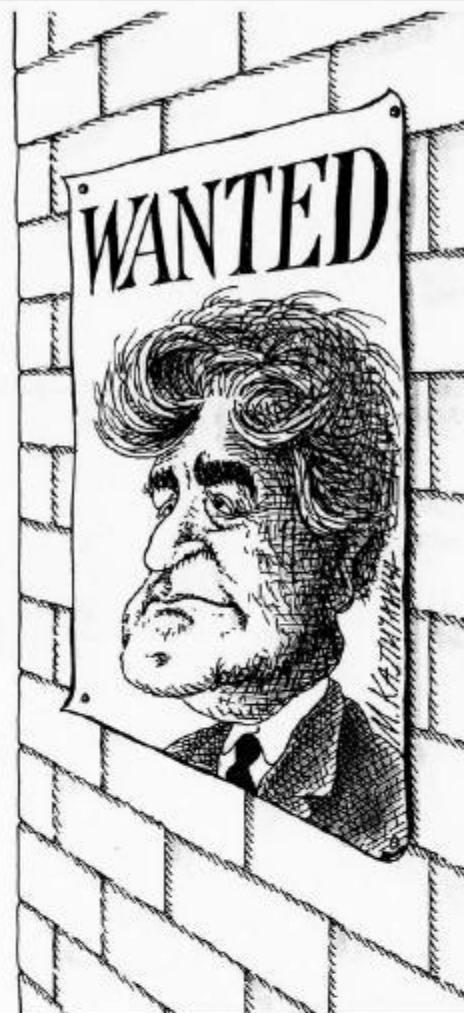
°4R

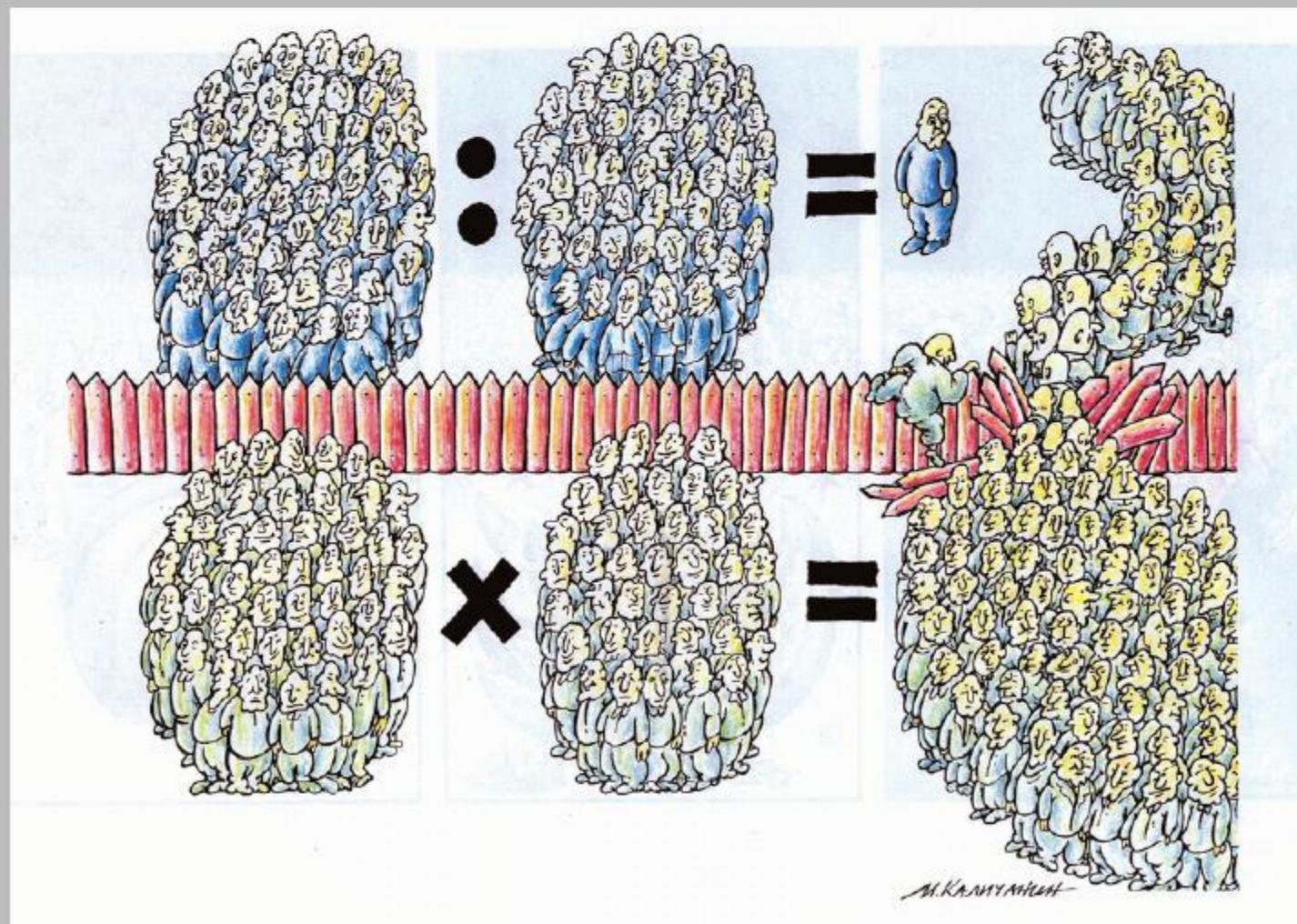
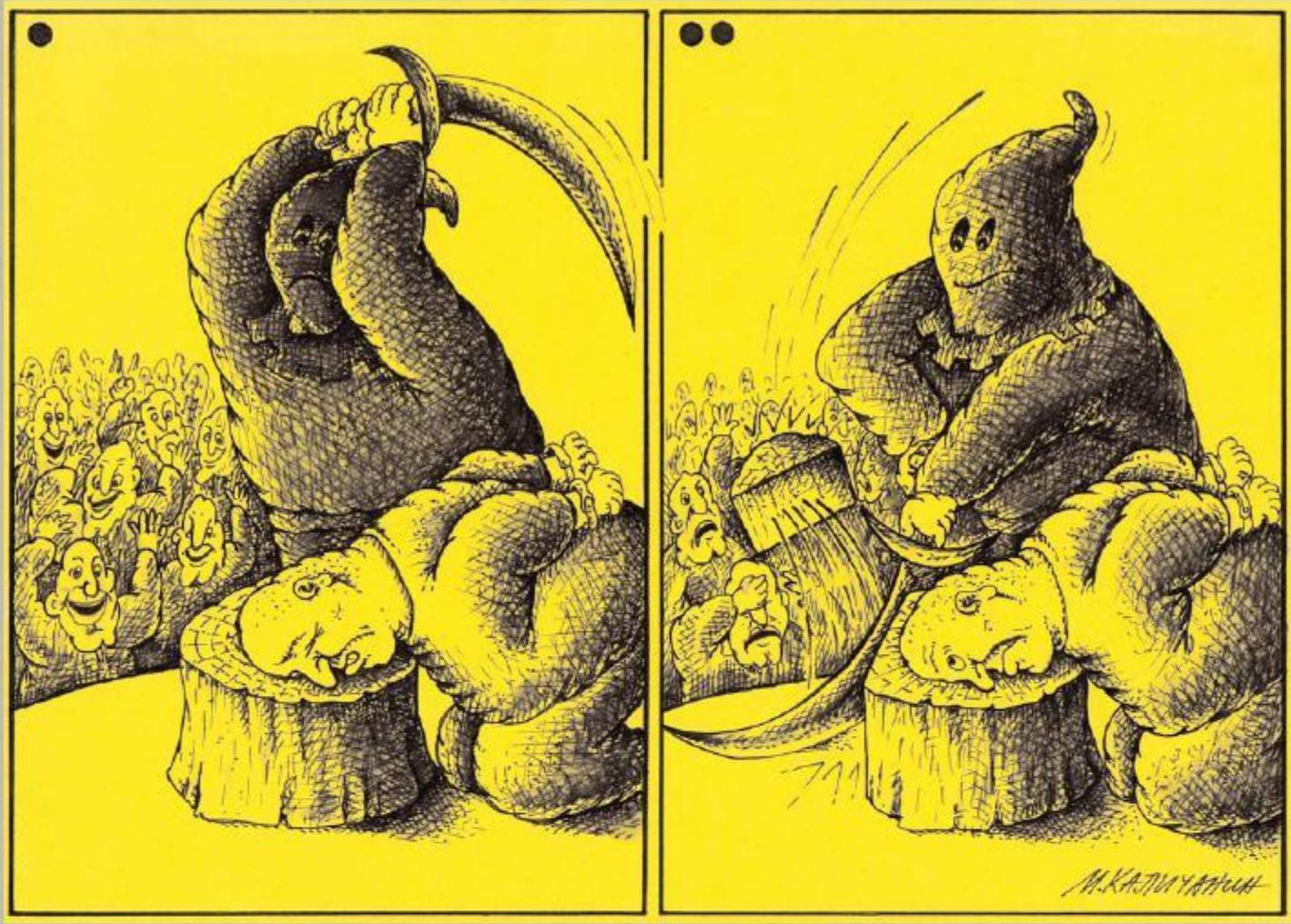
KAPNIKATYPE

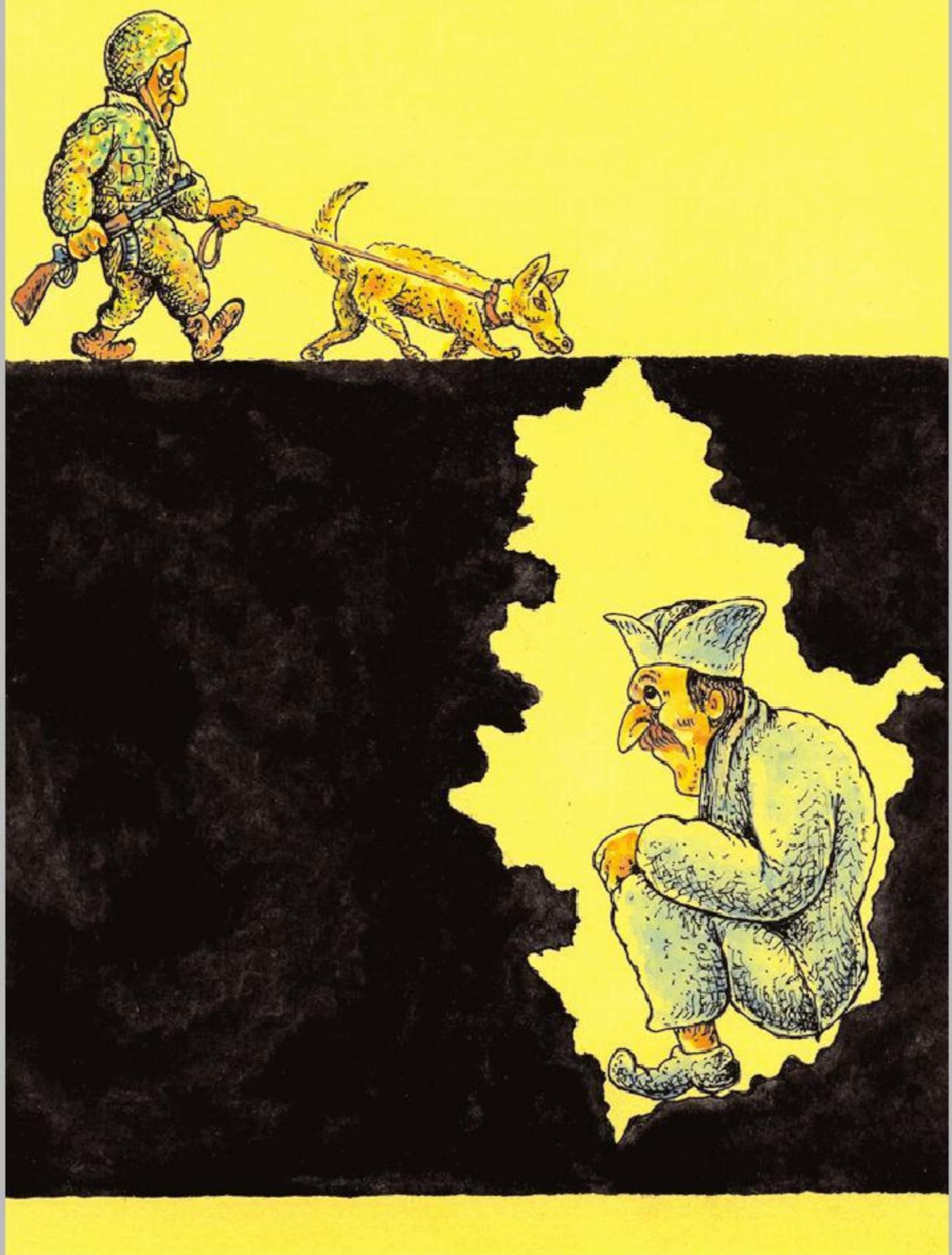

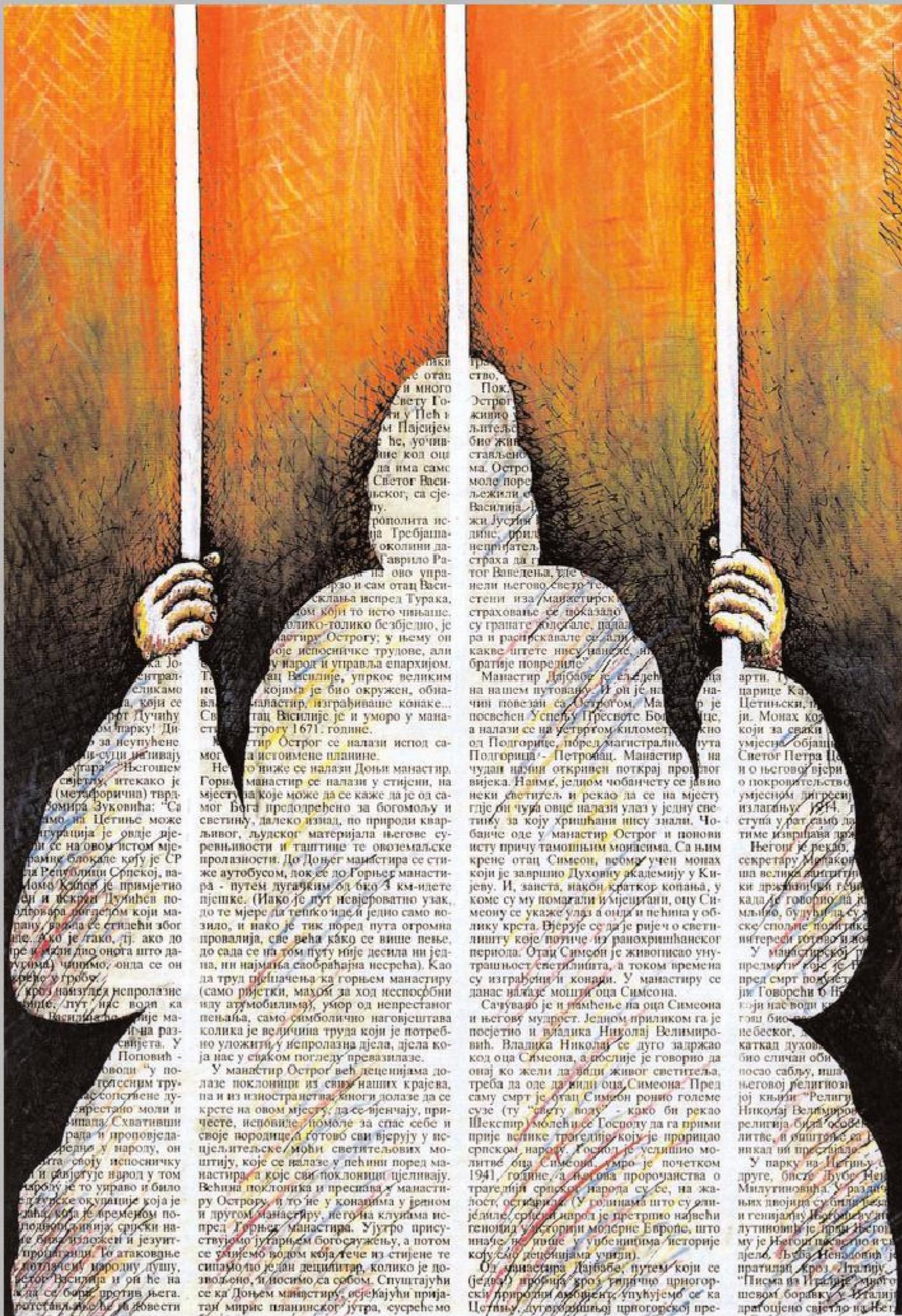

И.КАПИЧУШИЋ

да имају сличнији да остане и много
и Свету Го-
дјину у Пећи и
имају најснјем
који је, уочив-
ши да има само
Светог Васи-
ља Јасеновачког, са сје-
ну.

Митрополита испод Требијала-
вог манастира у околини да-
вавају га из овој управ-
ности, а близу и сам отац Васи-
ља, склања испод Турака,
који то исто чинише.
Од овога манастира безбедно, је
погодио манастиру Острогу; у њему он
се не бави испосничким трудове, али
се бави народом и управља епархијом.
Тако је отац Василије, упркос величим
неудобностима којима је био окружен, обнови-
о манастир, изградио конаке...
Свети отац Василије је и умро у мана-
стиру Острогу 1671. године.

Манастир Острог се налази испод са-
мотне висоравни планине.

Недалеко је се налази Донји манастир.
Горњи манастир се налази у стијени, на
месту које може да се каже да је од самог Бога предодређено за богољубу и
светинију, далеко изнад по природи квад-
ривог, људског материјала његове сре-
дњине и таштине те овозделске пролазности.
До Донјег манастира се сти-
же аутобусом, а онда до Горњег манастира - путем дугачким би био 4 km-идеје
пешке. (Иако је пут невероватно узак,
да мјере да тешко идеје једно само возило, и иако је тик поред пута огромна
провалија, све речи како се више пење,
да сада се на том путу није десила ни јед-
на, ни најмања сабрађајна несрећа). Као
да трул претпоставио да горњем манастиру
(само ријетки, махом да ход неспособни
и да аутомобилизм), умор од непрестаног
пешања, само симболично наговештава
колика је величина труда који је потребан
да уложиши у испролазну десла, ајла која
нас је скаком погледу превазилазе.

У манастир Острог већ десе ијама дола-
зе поклоници из свих наших крајева, па и из изостицаја, книги долазе да се
крсте на овом месту, да се вјенчају, при-
чеште, исповије, помоље да спас сеће и
своју породицу да готово сви вјерују у ис-
целитељске моћи светитељских мо-
штија, које се налазе у пећини поред мана-
стира, а које сви поклоници цјеливају.
Већина поклоница и преслава у манасти-
ру Острог, и то не у конанима у једном
и другом манастиру, него на клузима исп-
ред Горњег манастира. Ујутро прису-
ствују јутарњем Богослужењу, а потом
се узимају водом која тече из стијене те
спаплюју један дециплтар, колико је до-
зволено, и иносимо са собом. Спуштајући
се ка Донјем манастиру објећајући прија-
тјати мириш планинског јутра, сусреће мо-

грађење манастира.

Поклоници
живота
љубље
био жив
стављено
ма. Остро-
модле поре-
дјејали са
Василија.
жи Јустин
дине, прије-
це пристајају
страха да га
тог Ваљедена, где су
нели његово светоје
стени иза манастирског
страховање се показало
су гранате подесале, падале
и распружавале се али
какве чигете нису настале, ни
братије повредиле.

Манастир Дајбаба је седећи на
нашем путовању. И он је највећи
чин повезан са Острогом. Манастир је
посвећен Успењу Пресвете Богородице,
а налази се на усјетром километар јужно
од Погорића, поред магистралног пута
Подгорица-Петровац. Манастир је на
чудан начин откривен поткрај прошлог
вијека. Напиме, једном човечинству се јавио
 неки светитељ и рекао да се на мјесту
где си чуја опице надали улаз у једну спас-
тику за коју хришћани нису знали. Чо-
виче оде у манастир Острог и понови
исту причу тамошњим монасима. Свјим
крене отац Симеон, вебмајстор монах
који је завршио Духовну академију у Ки-
јеву. И, заиста, након краткор копања, у
коме су му помагали и мјештани, ону Си-
меону се укаже улаз а онда и пећина у об-
лику крста. Ђерује се да је ријеч о свети-
линшту који потиче из ранохришћанског
периода. Отац Симеон је живеписао уну-
трашњост светилишта, а током времена
су изграђени и хонари. У манастиру се
данас налази моштија отца Симеона.

Сачувано је и имање на оца Симеона
и његовој мудрост. Једном приликом га је
посјетио и владика Николај Велимировић.
Владика Николај се дugo задржава
који оца Симеона, а послије је говорио да
онај који жели да види живот светитеља,
треба да оде да види оца Симеона. Пред
саму смрт је отац Симеон ронио големе
сузе (ту "свату воду") - као би рекао
Шекспир молећи се Господу да га прими
прије велике трагедије коју је прорицан
српском народу. Господ је услишио мо-
литве оца Симеона, умро је почетком
1941. године, а послије пророчанства о
трагедији српског народа су се, на жа-
лост, остварила. (У годинама што су сли-
једиле, српски народ је претрпео највећи
генocid у историји модерне Европе, што
иначе је ишче у убјеџицама историје
које су денес јамају.)

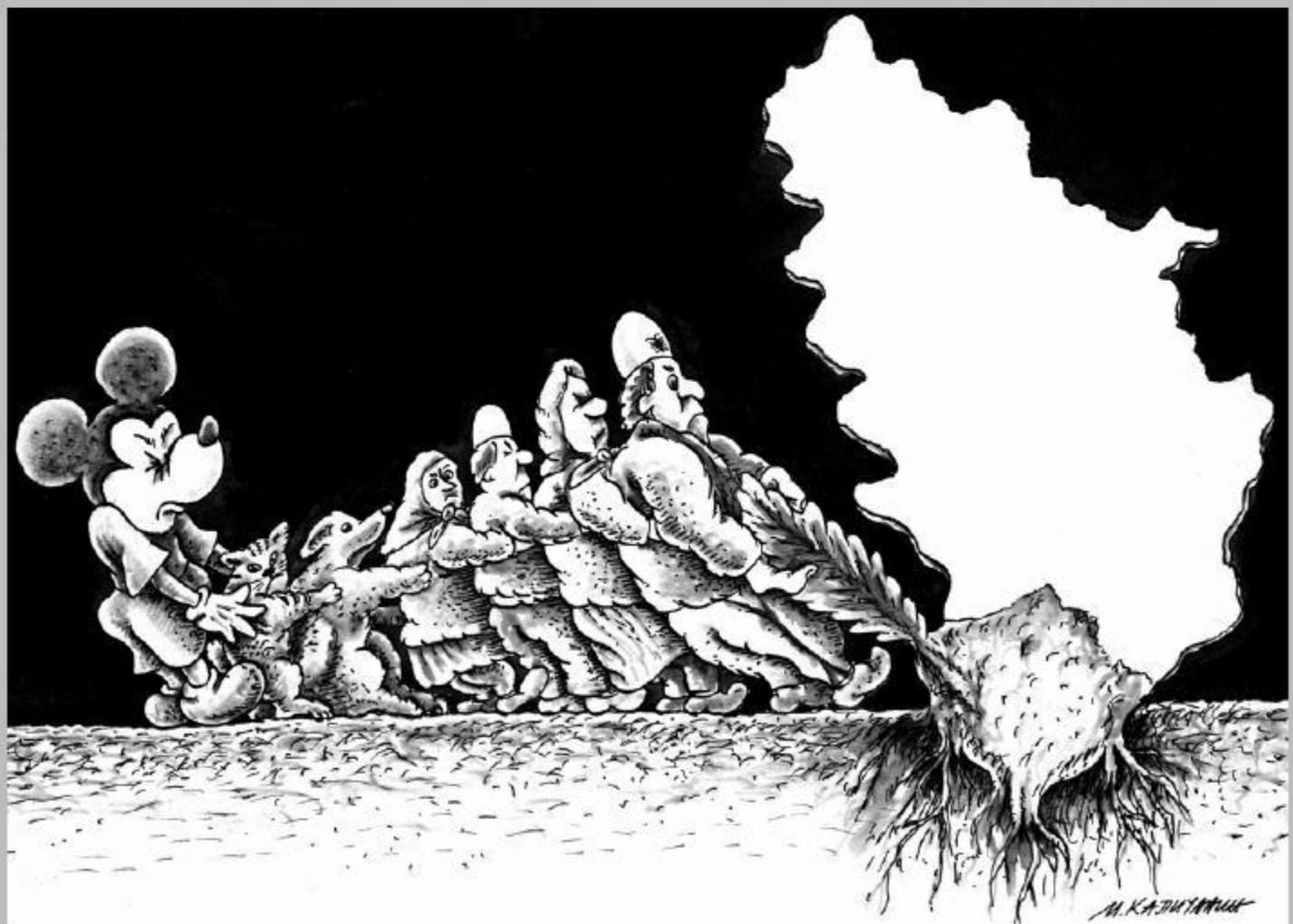
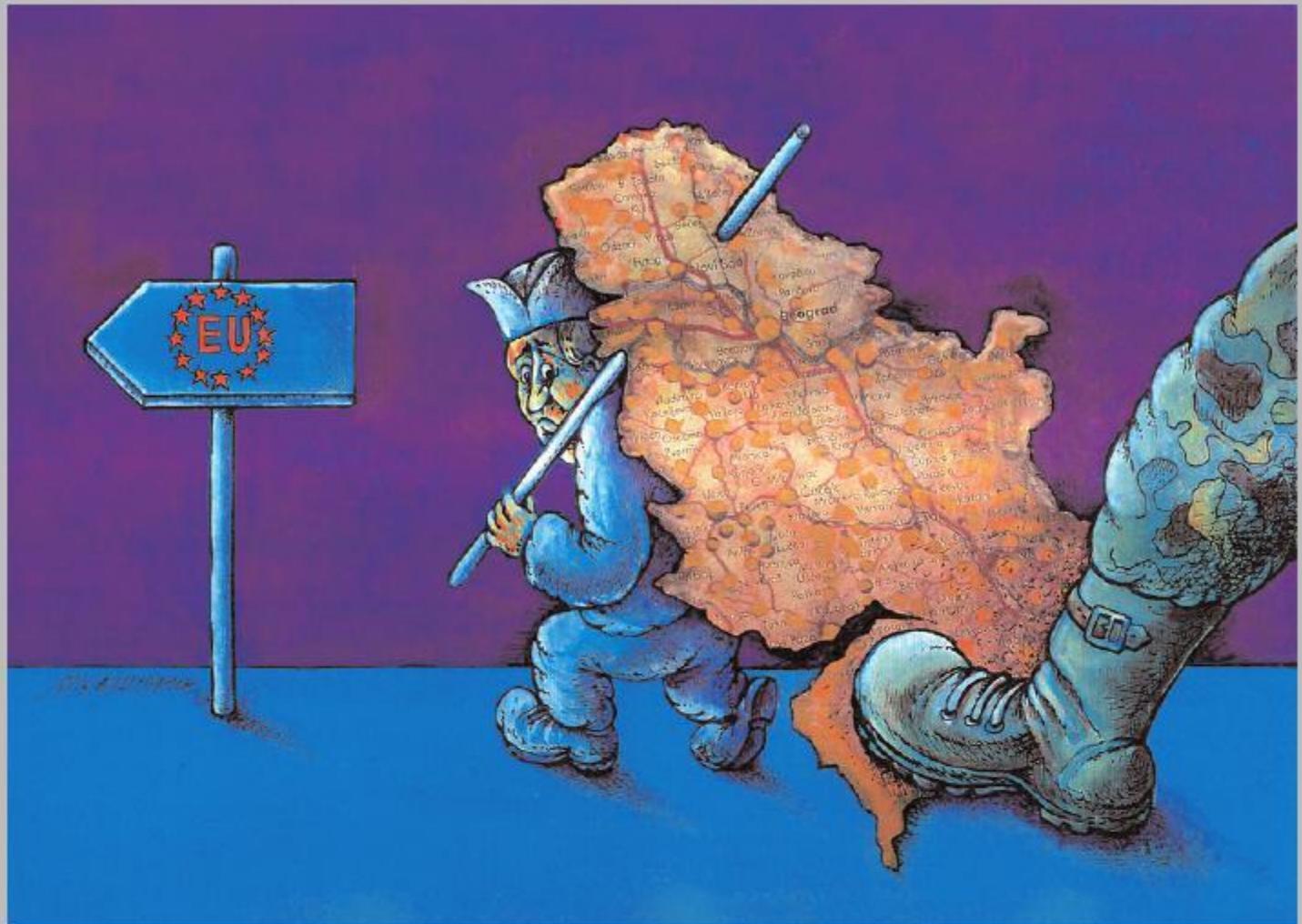
Од манастира Дајбабе, путем који се
једваја прорица кроз тада чијо црногор-
ски природни окружјен, упућујемо се ка
Цетињу, дугоравишњој црногорској пре-
дјели.

Неготије
арти, у
царице Ка-
Цетињскији
ји. Монах
који за сваки
умјесни објави
Светог Петра Це-
и о његовој вјери
о покрочитељству
умјесном дистресу
излагију 1844.
ступа у рат само
тиме извршивају
државу.

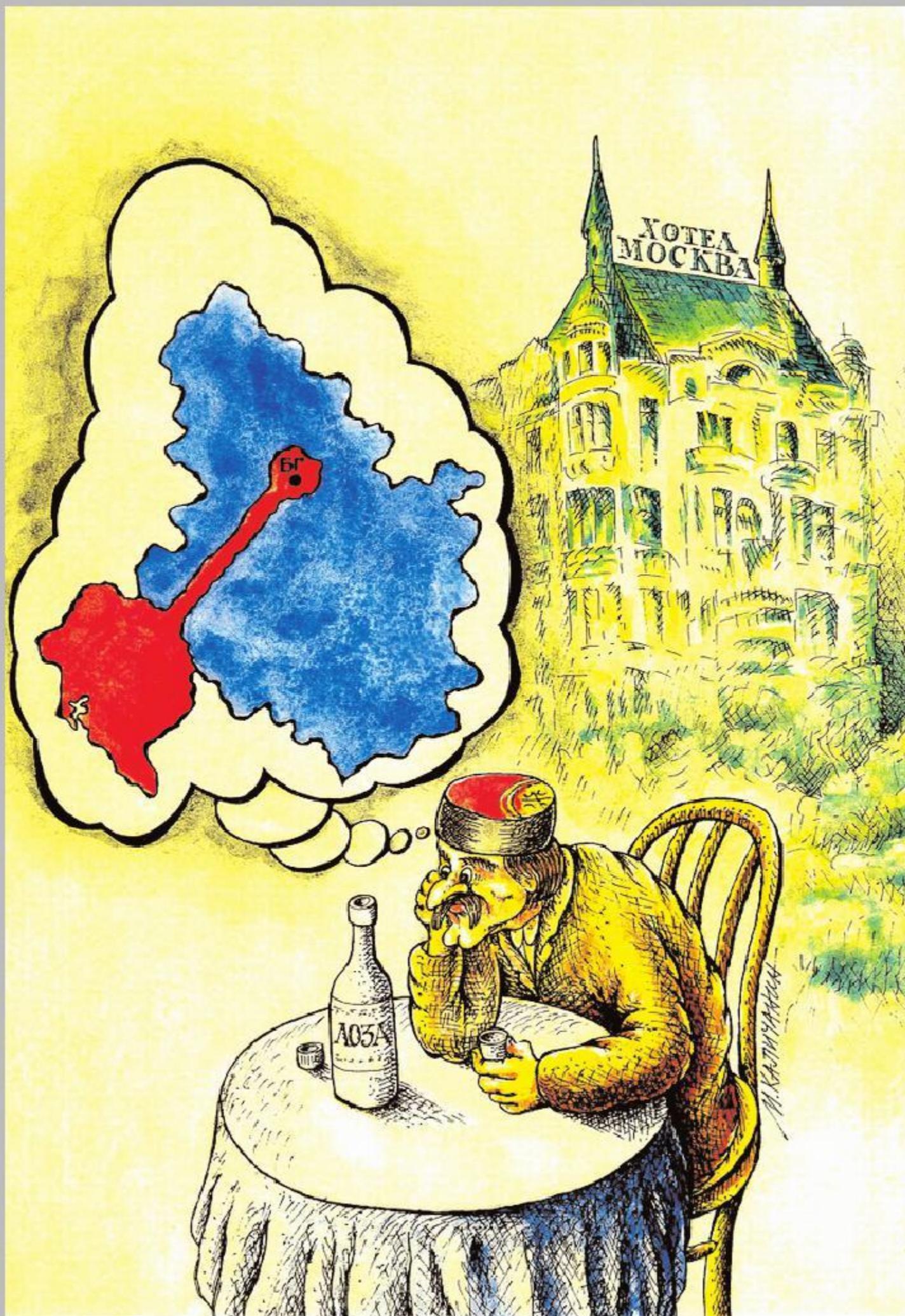
Неготије
секретару Молакову
ш велика контргарди
ки драматични гери
кашаји говорију је
мљено, будући да су
ске спољне политичке
интереси тогдевише

У манастирској
предмјетији које је
пред смрт покује-
ји Говорени би Нико-
лај који нас води ка
тога бискуп
катка духовника
био спличан оби-
посао сабљу, иша-
његовој религиоз-
ној књизи "Религија"
Николај Велимировић
религија била особе
литве, и оштите са
никак ни прешаја

У парку на Цетињу се
друге, бисте Ђуре Нен-
Милутиновића. У разни
двојица су олијаје-
и генијална Његовију и
лутиновић је примије-
му је Његови посао и по-
јаја. Ђуре Ненадовић је
пратио кроз Италију
"Писма из Италије" црногор-
шевом боравку у Италији
драгоценјено светло на изб

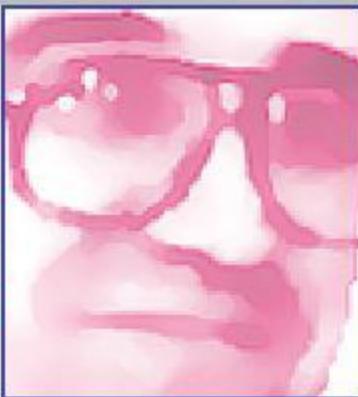

МИЛАНКО КАЛИЧАНИН, рођен од оца Вукајла и мајке Плане 1957. године у Штављу код Сјенице. Дипломирао архитектуру у Београду. Живи, ради и понекад пишешто најчешће у Краљеву. Објављује у српским листовима и часописима (Ошишани јеж, НИН, Јавност, Погледи, Политика, Политика експрес, Вечерње новости, Глас јавности, Српско огледало, Ибарске новости, Краљевски гласник, Војска, Српско ослобођење, Дневник ...).

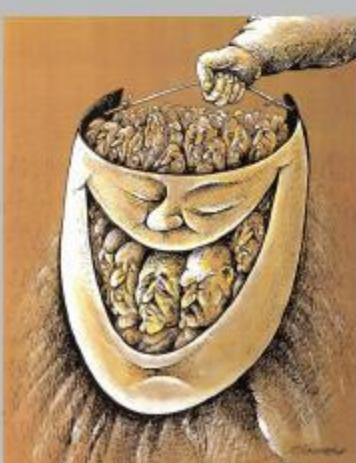
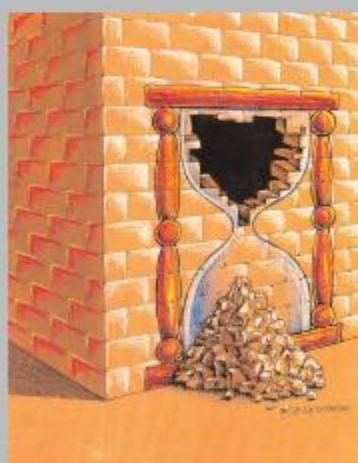
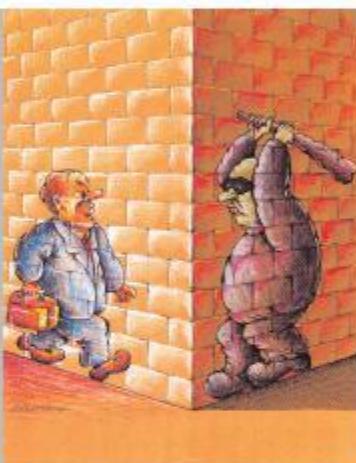
Са Димитријем Јовановићем објавио књигу Тешка ноћ, а са Зораном Туцаковићем књигу Ником ништа.

Излагао (групно и самостално) у Београду, Пљевљима, Крушевцу, Земуну, Крагујевцу, Скопљу, Краљеву, Турској, Белгији, Француској, Кореји, Италији...

Награде: 1. награда *Злаћна каџића*, Крушевачки 96; 3. награда *Олимпијски хумор без речи*, Београд 96; 5. награда *Међународни конкурс у Кореји*, Тајон 97 и 2004; 2. награда *Сребрни Пјер*, Београд 2002.

Члан Краљевског сатиричног круга.

Уз чувени пар слова МБ, може се поуздано тврдити да крилатица "светско, а наше" пристаје још једино уз монограм МК. С том разликом што је ово наше МК заиста и сто посто наше, без трунке учешћа "страног капитала". А светско је по признањима и наградама које мало-мало па добије, упркос томе што воли да се инати и изазива надобудне глобалисте и заблуделе мондијалисте. Чак је и Димитрије Јовановић, сатиричар циничко-стоичког типа, морао да призна да су личност и дело Миланка Каличанина разоткрили неистинитост његовог афоризма: *Од свих одликованих, једино је то заслужило йиво*.

Пореклом, свешћу и осећањем осуђен и награђен да буде свој и на своме, вазда кадар стићи (а никад утећи) и на страшном месту постојати, Миланко остаје доследан себи, својој казни и својој награди. Меке душе и образа чиста-прави српски карикатуриста.

Уредник каталога
Зоран Туцаковић